

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317217184
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1317217184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí, Senec, ul. Krátka č. 1, dieťa rodičov: matka - O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, F. pri O., otec : M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. V., I. XX, zastúpený splnomocneným právnym zástupcom : Mgr. Slavomírom Trnkócyom, advokátom, so sídlom AK Gercenova 6/A, Bratislava, korešpondenčná adresa P.O.Box 199, 810 00 Bratislava, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/271/2017-167, zo dňa 10.07.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú J. H., nar. XX.XX.XXXX (ďalej „maloletá“), zo sumy XXX eur mesačne na sumu XXX eur mesačne od 03.10.2017, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zročné výživné na maloletú za obdobie od 03.10.2017 do 30.06.2018 v sume XXX eur otcovi povolil splácať v 20 eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, od 01.07.2018 k rukám matky pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 28P/322/2012-382, zo dňa 13.06.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP 505/2013- 428, zo dňa 10.06.2014 v časti o výživnom na maloletú J.. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 62, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že návrh matky je čiastočne dôvodný. Súd prvej inštancie porovnal pomery pri poslednom určovaní vyživovacej povinnosti s pomermi v čase pred podaním návrhu a zistil zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na maloletú. Súd prvej inštancie považoval náklady, ktoré vyčísliła matka maloletej za primerané, prihliadol na jej vek, odôvodnené potreby, vývoj životných nákladov, keď mal za to, že výživné je primerané odôvodneným potrebám maloletej a primerané zárobkovým a majetkovým možnostiam a schopnostiam otca, ktorý je zamestnaný, vykonáva sporadicky podnikateľskú činnosť a má ďalšie štyri vyživovacie povinnosti. Súd prihliadol aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky, vyhodnotil mieru osobnej starostlivosti matky o maloletú a dospel k záveru, že je v záujme maloletej zvýšiť výživné otca na sumu XXX eur mesačne od podania návrhu. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletej. Namietal nesprávny procesný postup súdu, ktorý mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd bez povšimnutia akejkolvek procesnej ingerencie opomenul riešiť situáciu, keď kolízny opatrovník odmietal odpovedať na jeho otázky, pričom každý účastník konania

má povinnosť na otázky odpovedať a musí zniesť v konaní nielen bremeno tvrdenia, ale bremeno dôkazu. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie majetkových pomerov rodičov, vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal spôsob zisťovania majetkových pomerov, keď zmenu pomerov bolo potrebné ustáliť po podaní návrhu. Spochybňoval tiež náklady na maloletú, ktoré riadne neboli preukázané. Poukazoval na prax súdov, rozsudok súdu považoval za nedostatočne odôvodnený, arbitrárny, z uvedených dôvodov žiadal zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie, alebo návrh odmietnuť ako nedôvodný.

4. Matka navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako správny. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal majetkovými pomermi, nákladmi na maloletú, tieto sa neustále zvyšujú a budú sa zvyšovať a súdom zvýšené výživné o 30 eur je minimálne a reálne pre splnenie zo strany otca. Navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako správny.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, a svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

7. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov, zákon o rodine ani nevyžaduje podstatnú zmenu. Je potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov, v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. V rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania. Zmena pomerov môže byť odôvodnená na strane oprávneného dieťaťa, ako aj povinného rodiča. Súd prvej inštancie sa uvedenými zásadami riadne spravoval, pričom zistil zmenu pomerov, odôvodňujúcu zmenu vyživovacej povinnosti, rastom nákladov na maloletú, ktoré súvisia s jej vekom, ako aj návštevou vyššieho stupňa vzdelávania. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou otca, týkajúcou sa nákladov na maloletú, keď podľa názoru odvolacieho súdu netreba preukazovať bločky, ale treba vychádzať so všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotreby pre dieťa v určitom veku, ako aj opakujúce sa mimoriadne výdaje s dieťaťom súvisiace, ktoré sú pre neho špecifické. Súd prvej inštancie v zmysle uvedených skutočností postupoval a aj svoje zistenia v tejto časti zdôvodnil. Pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že neobstojí námietka otca, že zmenu pomerov je potrebné zisťovať po podaní návrhu, keď zmenu pomerov je potrebné ustáliť k podaniu návrhu, uvedená zmena pomerov môže byť ustálená aj pred podaním návrhu. Moment zmeny pomerov by mal predchádzať dňu podania návrhu. Správne určil súd prvej inštancie aj výšku zvýšeného výživného, keď zohľadnil všetky okolnosti týkajúce sa jednak majetkových pomerov otca, ako aj matky, u ktorej riadne vyhodnotil jej schopnosti a možnosti. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil aj osobnú starostlivosť matky o maloletú, ktorá sa tiež chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného musí zohľadniť, pričom miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti sa mení podľa veku dieťaťa, resp. podľa jeho zdravotného stavu. Miera osobnej starostlivosti sa nepochybne kladie na roveň k finančnému zabezpečeniu výživy zo strany rodiča. Vyživovacia povinnosť je prvoradá povinnosť každého rodiča a zákonné právo každého dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb. Rodič je potom povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu, pričom správne súd prvej inštancie konštatoval, že je v možnostiach a schopnostiach otca plniť zvýšené výživné, to je navyše aj v záujme maloletého dieťaťa.

8. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vec aj správne právne posúdil a neobstojí ani námietka otca o nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu, spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, čo súd prvej inštancie aj vykonal, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne

aplikoval. Nesprávne právne posúdenie veci nemožno preto vymedziť nesprávnym, či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou, spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav. Takáto argumentácia v odvolaní otca absentuje. Len jednoduché spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. námietky, týkajúce sa nesprávneho zistenia skutkového stavu, významovo nezodpovedajú požiadavkám, nie sú dôvodom na to, aby súd prihliadol na uvedenú námietku.

9. Záverom odvolací súd uvádza, že konania o výžive maloletého dieťaťa patria podľa § 111 CMP medzi konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré konania sa spravujú ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci. Civilný mimosporový poriadok určuje rozsah zisťovania skutkového základu rozhodnutia tak, že súd je povinný zistiť v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku skutočný stav vecí, ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa k hmotnoprávnemu rozsahu práv a povinností a právom chránených záujmov. V mimosporových konaniach si súd môže osvojiť zhodné tvrdenia účastníkov konania, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti a za predpokladu, že nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Pri zisťovaní skutočného stavu vecí súd nie je obmedzený zákonnou, ani sudcovskou koncentráciou, z uvedených dôvodov ani námietky otca o neunesení dôkazného bremena matkou, či kolíznym opatrovníkom neobstoja.

10. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie riadne ustálil zmenu pomerov a riadne posúdil všetky skutočnosti, súvisiace so zvýšením vyživovacej povinnosti na maloletú, pričom svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil a jeho odôvodnenie spĺňa požiadavky podľa § 220 ods.2 CSP.

11. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 387 CSP.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).